

NNW (2—3), um 4 Uhr + 3° C. Im S, etwa 12 Seemeilen, Dagö, Tahkona Leuchtturm. Ich notiere 1 *Larus fuscus*; 1 *Fringilla coelebs* ♀ an Bord um 4.15; 1 *L. argentatus* nach S; 1 *Uria grylle* nach N; 1 *Kleinvoegel* um 4.25; 1 *Anthus pratensis* 4.30 an Bord; 2 *Oidemia nigra*; 2 *L. argentatus* folgen; 3 *Kleinvoegel* (Odinsholm Leuchtturm im O²S. Die Windstärke nimmt zu, um 5 Uhr Nord (4); sehr wenig zu beobachten, einige *Möwen*, 1 *Uria grylle*; *Oidemia nigra* 6 + 13 um 8.30 zwischen Nargö und dem Festland nach O fliegend, um 9 Uhr Schneetreiben.

Ett „svårlöst“ problem.

Av IVAR HORTLING.

Den 7 juli 1924 hörde jag på Brändö (Helsingfors) en sylviasång, som jag antog var *Sylvia communis*: det var visst sammanhängande strofer, längre än de vanliga tritratritritratri eller tritratritratri. Men de föreföllo dock kortare än trädgårdssångarens jodlande strofer, och lätet torrare, mer hackigt. Den 10 i samma månad hörde jag på samma ställe törnsångaren sjunga sin normala visa, och jag såg ♂ och ♀ tillsammans. De vistades i albuskarna invid „Gloet“, ett äkta *Sylvia*-tillhåll: *Spiraea*, *Lysimachia thyrsoflora*, al, vide, rönn i mycket täta buskbestånd på fuktig terräng och där innanför några björkar och granskog. Jag hörde ett sakta gr, gr, gr och därjämte sång uppifrån en gran och nere i albuskarna. Men så hörde jag trädgårdssångarens jodlande visa, ehuru ej ihållande och såg ♂ bygga ett bo i en liten al, alldeles glest av kumminstjälkar. Sången var ibland ihållande, men jag tyckte stroferna voro så korta och inte så klart jodlande, och var osäker, vilken art jag hade framför mig.

Den 16 juli sjöng *Sylvia communis*, och i boet funnos 4 ägg. Vid boet varnade två fåglar ř ä d d - ř ä d d - ř ä d d - ř ä d d - ř ä d d — *communis* sjöng, borins sång hördes ej, men ihållande varningar ř ä d d - ř ä d d ljödo hela tiden, och det tyckte jag borde vara trädgårdssångare.

Den 17 juli fanns det 5 ägg i boet. Jag kunde inte upptäcka något brunt på fågelns rygg, då den låg i boet. Åter smackade

2 fåglar ř ä d d - ř ä d d, och ingen communis-sång hördes kl. 9.15 f. m., men väl kl. 10.15. Problemet försvårades ytterligare genom att jag upptäckte en sylvia i närheten med flygga ungar bland ormbunkar och albuskar.

Den 18 juli innehöll boet fortfarande 5 ägg. Äggen togos, boet bestod ytterst av kumminstjälkar och innanför dem av hö, finast i balen, något enda tagelstrå. Dessutom några linnetrådar. Äggen äro tämligen karaktärlösa, blacka, med stora otydliga fläckar och mäta $\frac{19.9}{15}$ $\frac{20.5}{15.3}$ $\frac{20.2}{15}$ $\frac{19.8}{14.8}$ $\frac{20.2}{15}$ mm.

Nu ett år efteråt vandrade jag åter en gång förbi samma ställe och hörde Sylvia borin sjunga där. Fjölårets tvekan hade jag alls inte. Hemkommen såg jag på äggkullen, och vad såg jag? Jo alldeles tydliga Sylvia borin-ägg. Jag kan ej numera fatta, att jag kunde vara så osäker i fjol. Och skulle jag inte 100 gånger så visst som en legat på lur och studerat både törnsångaren och trädgårdssångaren!

Osäkerheten står att söka i att där fanns både *Sylvia communis* och *S. borin*, att de inte sjöngo samtidigt — då jag uppehöll mig vid boet var det bara varningslåtar och helt naturligt ingen borin-sång. Och då trädgårdssångaren sjöng, var det ganska „stümperhaft“, medan törnsångaren sjöng sin bästa visa.

Här i trakten är törnsångaren den vida vägnar vanligaste bland de två. Han uppträder överallt på odlingar, där det finns buskkantade diken eller lövbuskar i skogsbrynen. Trädgårdssångaren fordrar i allmänhet lundmark och parker för att trivas. Ännu i slutet av juli hör man dem båda sjunga, även mitt på dagen. Trädgårdssångaren lever mera i skymundan än sin släkting, och hamnar han på öppen mark hoppar han omkring kutryggig och ser ytterst bortkommen ut. Törnsångaren däremot trives överallt i skären, om där så växer bara någon enstaka buske; man känner igen honom ofelbart på vingarnas rostbrunkantade täckfjärdar och pennor och — på sången!

Sylvia communis smacker mera än *Sylvia borin*, som varnar kort ř ä d d - ř ä d d - ř ä d d. Den förras smackningar kunna snarare betecknas tk-tk än ř d - ř d, de äro dessutom något mer släpiga (dsr). Unga *Sylvia communis* locka tk, tk, likt gamla buskskvättors varningsläte.